

۱۴

مصرف گیاهان دارویی در بارداری؛ آری یا نه؟

۱۶

سفر گوارا به سبک چگوارا!

۱۵

کارنامه طبیبان!

بررسی ۷ دستاورد پزشکی مهم سال در واپسین روزهای سال ۱۴۰۹

زندگی

دوشنبه ۹ دی ۱۳۹۸ :: شماره ۵۵۶۳

۱۳
جامعه

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۰۲۲۲۶۱۴۷

دوچرخه - زیرساخت

عبادی از تهران:

با توجه به تشویق مردم به استفاده از دوچرخه، ولی زیرساخت‌های آن اصلا مهیا نشده است. به عنوان مثال محل عبور دوچرخه در شهر، قیمت آن ... امیدوارم بستری مناسب برای استفاده دوچرخه در شهر تهران ایجاد شود.

رمز - پرچم

جمعی از شهروندان:

با توجه به اجباری شدن رمز یک‌بار مصرف، هر بانک برنامه کاربردی خود را برای استفاده این رمز معرفی می‌کند، با این اوصاف تمام حجم گوشی‌های شهروندان به این برنامه‌ها باید اختصاص یابد.

پاساژ - فرسوده

قمیعی از تهران:

بسیاری از پاساژها و ساختمان‌های خیابان جمهوری که درحال حاضر واحدهای تولیدی هستند، به علت قدیمی بودن فاقد ایمنی هستند و هر آن احتمال آتش‌سوزی و ریزش آنها وجود دارد. بهتر است قبل از وقوع حادثه فکری برای مقاوم‌سازی و ایمنی این ساختمان‌ها شود.

تعمیرگاه - پارک

کامرانی از تهران:

مکانیکی‌های ۱۵ متری چهارم افسریه به‌ویژه از کوچه ۲۸ به بعد، خودروهای تعمیری را در پیاده‌رو پارک می‌کنند و باعث مزاحمت در رفت و آمد عابران می‌شوند. مسؤولان شهری در این باره فکری کنند.

جوابیه

در پی درج پیامی در روز شنبه ۱۳۹۸/۹/۹ با عنوان «پل - خطرات» سرپرست روابط عمومی شهرداری منطقه ۵ تهران با ارسال نامبری اعلام کرد: پل‌های عابر پیاده به عنوان معبر عمومی محسوب می‌شوند و به لحاظ دستورالعمل‌های ملاک عمل شهرداری امکان سرویس‌دهی کردن آنها وجود ندارد.

جوابیه

در پی درج پیامی در روز دوشنبه ۱۳۹۸/۹/۴ با عنوان «آسفالت - خرابی» سرپرست روابط عمومی شهرداری منطقه ۵ تهران با ارسال نامبری اعلام کرد: پیام مردمی مبنی بر وجود چاله خطرناک در معبر برادران شهید رحمانی، مورد بررسی و بازدید عوامل اجرایی معاونت فنی و عمران منطقه قرار گرفت و بلافاصله اقدامات لازم برای رفع این چاله انجام شد.

آلودگی در حد جیغ بنفش

آلودگی صوتی پایتخت در دل آلودگی هوا به چشم نمی‌آید

لیلا شوقی

جامعه

در روزهایی که همه حواس‌شان به آلودگی هوای تهران است و حسرت می‌خورند که کوه‌ها دیگر به چشم نمی‌آیند و گوش به زنگ تعطیلی مدارس اند، کسی حواسش به صداها نیست، به صدای موسیقی بلندی که در گوش‌شان است، به صدای بوق و آگ‌زوز و یا حتی دزدگیر ماشین توجهی ندارند، صداهایی که ناخودآگاه صدای آواز پرندگان را خفه کرده‌اند. اما اگر آلودگی هوا نمود عینی دارد و «هوای پاک» را از مردم دریغ کرده است، آلودگی صوتی، نه بویی دارد و نه رنگی، تنها گوش‌ها را از کار می‌اندازد و مانند یک شبح خاموش کاریش را می‌کند، اثرات مخربش را می‌گذارد و می‌رود. حالا در کنار آلودگی هوای تهران، آلودگی صوتی در ۱۱ نقطه از پایتخت به مرز خطر رسیده است، تا سهم مردم پایتخت، نه هوای پاک و نه صدای خوش باشد.

میزان آلودگی صوتی بررسی می‌شود.

روش کار هم ساده است، دستگاه متحرک، در چهار جهت اصلی، شمال، جنوب، شرق و غرب قرار می‌گیرد و این دستگاه است که در جهات مختلف میزان صوت محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران به ما می‌گوید: «آلاینده‌هایی که میزان صوتی را از خطوط مجاز، بالاتر ببرند.» این خطوط مجاز، در پهنه‌های متفاوتی و در ساعات متفاوتی از شبانه‌روز بررسی می‌شوند، پهنه مسکونی که تراز متوسط آن از ۷ صبح تا ۱۰ شب، ۵۵ دسی‌بل و همین تراز متوسط در ساعات بین ۱۰ شب تا ۷ صبح، ۴۵ دسی‌بل است. این پهنه، شامل مناطق مختلفی می‌شود تجاری- مسکونی ۶۰ و ۵۰ دسی‌بل، برای پهنه تجاری - اداری، ۶۵ و ۵۵ دسی‌بل، برای پهنه مسکونی- صنعتی، ۷۰ و ۶۰ دسی‌بل و برای پهنه صنعتی نیز ۷۵ و ۶۵ دسی‌بل تعریف شده است.

بنابراین در هر پهنه‌ای و در هر ساعاتی از روز و شب، اگر شاخص صوت بیشتر از این میزان‌ها باشد، آن منطقه دارای آلودگی صوتی است، اما سوال اینجاست که منابع آلودگی صوتی چیست؟ بسته به هر منطقه، این آلودگی متغیر است، ولی در مجموع، این منابع به دو گروه متحرک و ثابت تقسیم می‌شوند. حمل‌ونقل عمومی، خودروهای سواری، موتورسیکلت‌ها، حمل‌ونقل و نقل هوایی، حمل‌ونقل دریایی، حمل‌ونقل زمینی یا مترو از منابع متحرک هستند.

نیروگاه‌ها، پالایشگاه‌ها، کارخانه‌ها، کارگاه‌ها، فرودگاه‌ها، پایانه‌های حمل‌ونقل، توقفگاه‌های دائمی وسایل حمل‌ونقل عمومی، تعمیرگاه‌های وسایل نقلیه‌موتوری، بندرها، میادین تیرژن‌اتورها و موتورهای تولید برق از مکان‌هایی هستند که تولید آلودگی صوتی دائمی و ثابت دارند. درست مثل آلودگی هوا برای سنجش آلودگی صوتی، دستگاه‌هایی وجود دارد که آلاینده‌های ناشی از صوت را می‌سنجد. دو نوع دستگاه، دستگاه‌های متحرک و ایستگاه‌های سنجش ثابت، کار سنجش را انجام می‌دهند. دستگاه‌های متحرک که دستی هم هستند، بعد از شکایت مردم و با حکم قضایی مورد استفاده قرار می‌گیرد که با استفاده از آن در یک مرکز پرسر و صدا مانند کارخانه یا یک ایستگاه راه‌آهن

شده است. نسخه‌هایی که شاید تا به حال موفق هم عمل نکرده‌اند. می‌توان گفت مانند قوانینی که برای هوای پاک تصویب شده‌اند، برای کنترل آلودگی صوتی نیز قانون وجود دارد. در قانون، علاوه بر هوای پاک، یک ماده هم به آلودگی صوتی اشاره دارد. در ماده ۲۹ قانون هوای پاک آمده است: «ایجاد هرگونه آلودگی صوتی توسط منابع ثابت و متحرک، ممنوع است. در مورد منابع ثابت، مرتکب به جرایم نقدی درجه ۷ موضوع ماده (۱۹) قانون مجازات اسلامی محکوم می‌شود.» در همین قانون دو تبصره هم وجود دارد. در تبصره یک اشاره شده است: «نیروی انتظامی مکلف است راننده وسایل نقلیه موتوری را برای بار اول ملزم به پرداخت جریمه نقدی معادل یک میلیون ریال، در صورت تکرار برای بار دوم به پرداخت دو برابر جریمه مذکور و در صورت تکرار بیش از دوبار به پرداخت جریمه نقدی معادل سه میلیون ریال محکوم نماید.»

انصاری البته توضیح می‌دهد که به جز نیروی انتظامی، دستگاه‌های دیگر هم وظایفی دارند و به وزارت راه و شهرسازی اشاره می‌کند که باید در ساخت و ساز ساختمان‌ها نظارت داشته باشند. در ساختمان‌هایی که ساخته می‌شود، باید پنجره‌های دوجداره کار گذاشته شود. مدیرکل محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران توضیح می‌دهد که کار شهرداری‌ها هم نظارتی است و با کنترل و سنجش آلاینده‌های

صوتی و گزارش آن می‌تواند در امر سنجش آلاینده‌های صوتی فعالیت کند. در این میان اما ماده ۲۹ قانون هوای پاک، تبصره دیگری هم دارد که در آن آمده: «آیین‌نامه اجرایی این ماده توسط سازمان و با همکاری دستگاه‌های مربوط حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.» اتفاقی که بعد از حدود دو سال که از ابلاغ قانون هوای پاک می‌گذرد، به مرحله اجرایی نرسیده است.

نواب حسینی منش، مدیرعامل پیشین ستاد معاینه فنی خودروهای استان تهران هم به اجرایی نشدن این تبصره اشاره می‌کند و به ما می‌گوید: «باید یک آیین‌نامه دستورالعمل برای مراکز معاینه فنی تعریف شود.» دستورالعمل اولیه به گفته حسینی منش هنوز در پروکراسی اداری باقی مانده است. طبق استاندارد که در ایران تعریف شده است، خودروهای شخصی نباید بیش از ۷۵ دسی‌بل و موتورسیکلت‌ها هم نباید بیشتر از ۷۵ تا ۸۰ دسی‌بل، بسته به حجم موتور، آلودگی صوتی ایجاد کنند؛ استاندارد که در مراکز معاینه فنی باید بررسی شود. این در حالی است که حتی وسایل و اتاقک سنجش اولیه‌ای هم برای سنجش صوت در مراکز معاینه فنی وجود ندارد. به نظر حسینی منش، شاید اگر اتفاق نظری درباره اجرایی شدن دستورالعمل سنجش صدا وجود داشته باشد، بتوان در مراکز معاینات فنی، آلودگی صدرا سنجید.

جامعه+

دسی‌بل، میدان الغدیر با ۶۹/۷ دسی‌بل، میدان بهارن با ۶۷/۳ دسی‌بل، مترو با ۶۸/۹ دسی‌بل، منطقه ۴ با ۶۷/۴ دسی‌بل و ایستگاه هلال احمر با ۶۸/۷ دسی‌بل ایستگاه‌هایی هستند که در منطقه آلوده‌نده قرار دارد. مانند شرایط خطرناک برای گروه‌های حساس، آلودگی صوتی برای گروهی آسیب بیشتری دارد. شش منطقه، پارک ترافیک با ۶۱/۴ دسی‌بل، منطقه ۲ با ۶۱/۸ دسی‌بل، اقدسیه با ۶۱/۲ دسی‌بل، فتح با ۶۳/۵ دسی‌بل، منطقه ۲۱ با ۶۲ دسی‌بل و منطقه ۲۲ با ۶۰/۶ دسی‌بل نامناسب برای زندگی کودکان و بیماران هستند. در این میان اما تنها دو منطقه هستند که آلودگی صوتی ندارد و در حوزه سالم، یعنی زیر ۶۰ دسی‌بل هستند. مناطق محلاتی با ۵۸/۹ دسی‌بل و گلبرگ با ۵۳/۳ دسی‌بل، پاک‌ترین مناطق از نظر آلودگی صوتی هستند.

این دسته‌بندی اما برای شاخص روزانه است. اگر میزان استاندارد برای ساعات شبانه در نظر گرفته شود، شرایط به شکل دیگری تغییر می‌کند و واقعیت این است که تهران پرسد، در شب هم آرام ندارد و آلوده است. باتوجه به شاخص شبانه، تعداد مناطق آلوده به ۲۲ نقطه خطرناک افزایش پیدا می‌کند. شش نقطه از پایتخت نیز از ساعت ۱۰ شب تا ۷ صبح در گروه شاخص آلوده دهنده طبقه‌بندی می‌شود و تنها یک نقطه باقی می‌ماند که آن یک نقطه هم، گلبرگ با شاخص ۵۳/۳ دسی‌بل، به عنوان نقطه آلوده‌نده برای کودکان و بیماران شناخته می‌شود. طبق همین گزارش، در ساعات شب، همه مناطق تهران، آلوده‌اند.

استرس و مشکلات قلبی

اگر ذرات معلق در هوا با خاکستری شدن هوا، قابل دیدن است، آلودگی صوتی با وجود پرسر و صدا بودنش به چشم نمی‌آید. سرفه و تنگی نفس آلودگی هوا، خیلی زود خودش را نشان می‌دهد اما اثرات آلودگی صوتی، دیرتر نمود پیدا می‌کند.

کسانی که در مناطق پرسر و صدا زندگی می‌کنند و همیشه در معرض خطر آلودگی صدا قرار دارند، بیشتر از هر کس دیگری در معرض اثرات جسمی و روحی این نوع از آلودگی قرار می‌گیرند. آلودگی‌های صوتی مستمر، بر ساکنان منطقه، اثرات جبران‌ناپذیری می‌گذارد. از نظر انصاری، یکی از این اتفاقات افزایش تحمل‌پذیری است. همیشه در معرض آلودگی صوتی قرار گرفتن، تحمل‌پذیری بیشتر را به ارمغان می‌آورد و باعث می‌شود تا افراد جامعه به صدای بلند عادت کنند.

مدیرعامل محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران به ما می‌گوید: «در یک مقاله آمده است ساکنان مناطقی که در معرض آلودگی صوتی هستند، درصد خسونت بیشتری دارند.» اینها اما تمام ماجرا نیست.

افت شنوایی، یکی از مهم‌ترین و اولین تأثیرات آلودگی صوتی روی افراد است. بعد از افت شنوایی، آثار دیگری هم خودشان را نشان می‌دهند.

اضطراب، افسردگی، انزوا، افت عملکرد فردی، تحصیلی و شغلی از آثار دیگر این آلودگی است. سرو صدای بلند در محیط کار و خانه و قرار گرفتن در معرض آلودگی‌های صوتی، باعث بی‌خوابی، اختلالات خواب و در کل باعث برهم خوردن چرخه طبیعی خواب می‌شود. بی‌خوابی اثرات مخرب دیگری روی سلامت فرد می‌گذارد، بی‌خوابی و استراحت کافی نداشتن، خلق و خوی افراد تغییر و سطح هوشیاری کم می‌شود و انجام کارهای روزانه دچار اختلال می‌شود.

قرار گرفتن در معرض آلودگی‌های صوتی، خطر بیماری‌های قلبی و عروقی را افزایش می‌دهد. احتمال ابتلا به بیماری‌های مرتبط با مشکلات قلبی، مثل آنفراکتوس (تکروز قلبی یا مرگ بافت قلبی به دلیل انسداد در مسیر خون‌رسانی)، آرتروز پاتریس (درد سینه به دلیل کاهش خون‌رسانی) و افزایش فشار خون با آلودگی صوتی در ارتباطند.

پزشکان، در مقاله‌های پزشکی درباره قرار گرفتن در آلودگی صوتی هشدارهای جدی داده‌اند. استرس آورده دیگر آلودگی هواست. استرس پاسخ بد فرد به یک عامل تنش‌زای خارجی است. با این حال، اگر مدت زمان استرس زیاد باشد، سلامتی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. استرس ناشی از صدای بلند و آلودگی صوتی باعث اختلال در عملکرد غدد درون‌ریز و سیستم ایمنی بدن می‌شود. استرس اختلال در یادگیری، عملکرد حافظه، توانایی حل مسأله را ایجاد می‌کند.

به دنبال سیستم ایمنی ضعیف، بدن نمی‌تواند به خوبی با میکروب‌ها، ویروس‌ها و باکتری‌ها مبارزه کند و در نتیجه بیماری شایع‌تر می‌شود.